

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 115.288 van 30 januari 2003
in de zaak A. 128.154.X-11.158.**

In zake : de n.v. ISOBAR,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. VAN HEUVEN,
kantoor houdende te 8500 KORTRIJK,
President Kennedypark 8 b

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van WEST-
VLAANDEREN.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. ISOBAR op 17 oktober 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 14 augustus 2002 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen waarbij haar beroep ingesteld tegen de beslissing van 20 februari 2002 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kuurne wordt verworpen en de stedenbouwkundige vergunning tot het renoveren van een industriële site : afbraak loodsen en fabrieksgebouwen, bouwen van een montagehall en renovatie overblijvende loodsen tot autobergplaatsen op het perceel gelegen te Kuurne, Harelbeeksestraat 42, kadastraal bekend sectie C nrs. 249.z3, 249.b4, 249.y3 deel en 249.c4 wordt geweigerd.;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 5 december 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 januari 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat N. CLOET die, loco Advocaat D. VAN HEUVEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van Adjunct-adviseur P. DEWULF, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Feitelijke gegevens van de zaak.

1.1. Op 29 maart 2001 koopt de verzoekende partij een onroerend goed gelegen aan de Harelbeeksestraat te Kuurne, kadastraal bekend sectie C, nrs. 249.z3 en 249.b4.

Dit perceel is volgens het bij koninklijk besluit van 4 november 1977 vastgesteld gewestplan Kortrijk gelegen deels in gebied voor ambachtelijke bedrijven en KMO en deels in woongebied.

Op 31 mei 2001 bekwam zij vanwege het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kuurne een stedenbouwkundig attest nr. 2 voor het oprichten van een nieuw bedrijfsgebouw ter vervanging van te slopen oude bedrijfsgebouwen op dit perceel.

Op 5 april 2001 werd door de verzoekende partij een eerste aanvraag ingediend voor de renovatie van een industriële site (afbraak loodsen en fabriekshallen; bouwen van een montagehall en renovatie overblijvende loodsen tot autobergplaatsen).

Bij besluit van 22 augustus 2001 werd deze aanvraag door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kuurne geweigerd.

1.2. Op 11 oktober 2001 werd een nieuwe aanvraag ingediend met een identiek voorwerp.

Op 8 februari 2002 werd de aanvraag ongunstig geadviseerd door de gemachtigde ambtenaar.

Bij besluit van 20 februari 2002 werd de aanvraag door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kuurne andermaal geweigerd.

1.3. Tegen deze weigeringsbeslissing werd door de verzoekende partij beroep ingesteld bij de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen.

1.4. Bij het thans bestreden besluit van 14 augustus 2002 werd dit beroep door de bestendige deputatie ongegrond verklaard en werd bijgevolg de stedenbouwkundige vergunning geweigerd.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat de verzoekende partij met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel het volgende uiteenzet :

"1. Door de bestreden beslissing is het voor verzoekende partij onmogelijk om haar inrichting uit te breiden met een productiebedrijf voor isolatie-sandwichpanelen.

2. Verzoekende partij voegt aan haar dossier een verklaring van de externe accountant van de nv Isobar, Deloitte & Touche, met bijgaande 'berekening van gederfde winst - uitzonderlijke kosten en afwaardering doorgevoerde investeringen'. Hierin wordt de impact van de bestreden beslissing geschetst en aangegeven waarom er sprake is van een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel indien deze beslissing niet geschorst zou worden en zou moeten gewacht worden op de afhandeling van de vernietigingsprocedure die vijf jaar en meer op zich kan laten wachten.

Deloitte & Touche schrijft desbetreffend:

'Het is ons bekend dat het bedrijf te lijden heeft onder een acuut plaatsgebrek in haar vestiging te Kuurne. Tevens is het bestaande machinepark 15 á 20 jaar oud.

In de loop van 1999 hebben wij samen met het bedrijf de mogelijkheden onderzocht:

- ★ Ofwel een volledige herlokalisatie en modernisering van het machinepark (ter info: totale investering werd begroot op 7.449.000,00 €);
- ★ Hetzij een uitbreiding in de onmiddellijke omgeving van de bestaande site en modernisering van het machinepark.

De financiële mogelijkheden van het bedrijf lieten - en laten - een volledige herlokalisatie niet toe.

Hierop heeft het bedrijf effectief geopteerd om de panelenproductie te herlokaliseren in de onmiddellijke nabijheid en nieuwe machines hiervoor aan te schaffen.

De patrimoniumvennootschap Fenbo nv heeft een onroerend goed aangekocht, gelegen te Kuurne aan de Harelbeeksestraat 42 en Isobar nv heeft op heden reeds onderstaand machinepark voor de panelenproductie aangeschaft.

De op heden reeds doorgevoerde investeringen bedragen:

- ✓ Aankoop terreinen en gebouwen volgens akten 29/03/2001 en 03/03/2002: 371.840,29 €

✓ Panelenpers I 'erland'	213.188,43 €
✓ Handlingsysteem	303.300,00 €
✓ Deurenpers	230.000,00 €
Totaal:	1.118.328,70 €

Door de weigering van de stedenbouwkundige- en de milieuvergunning is het Isobar nv onmogelijk om haar uitbreidingsproject te realiseren als voorzien. Indien hogervermelde investeringen op korte termijn niet kunnen gerentabiliseerd worden, dienen deze voor het overgrote gedeelte als verloren te worden beschouwd.

Enerzijds is het onmogelijk om volledig te herlokalisieren om financiële redenen, anderzijds kan het bedrijf zich niet moderniseren en uitbreiden, hetgeen een economische noodzaak is.

Als bijlage vindt u een financiële berekening van het nadeel dat Isobar nv heeft en zal lijden ingevolge de weigering van de stedenbouwkundige- en milieuvergunning. Dit verlies is dermate hoog, zodat, indien de uitbreiding onmogelijk wordt gemaakt, er een reële kans bestaat dat het voortbestaan van het bedrijf op middellange termijn in het gedrang komt.

Wij hebben begrepen dat de normale procedure voor de Raad van State méér dan 5 jaar in beslag kan nemen. In de gegeven omstandigheden zijn wij de mening toegedaan dat er in hoofde van Isobar nv een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is.

De elementen van de schade die door Isobar nv werd of wordt geleden, kan als volgt samenvattend worden weergegeven (op jaarbasis):

<u>A) Gederfde winst</u>	
• Meeruitgaven aan lonen en grondstoffenuitval	339.856,19 €
• Gederfde winst uitbreiding	597.541,28 €
<u>B) Uitzonderlijke kosten</u>	
• Uitzonderlijke onderhoudswerken machines en productiestilstanden	27.435,66 €
• Leegstandsbelasting en overige	70.989,00 €
• Rente op reeds uitgevoerde investeringen	72.852,06 €
<u>C) Afwaardering doorgevoerde investeringen</u>	
	544.287,42 €
TOTAAL : op jaarbasis	1.652.961,66 €

Verzoekende partij maakt zich deze argumentatie met betrekking tot het moeilijk te herstellen en ernstig nadeel, zoals zij gesteund is op een uitvoerig en gedetailleerde berekeningsnota, eigen. Uw Raad heeft in het verleden in dergelijke omstandigheden het bestaan van een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel aanvaard.";

Overwegende dat een financieel nadeel, in principe althans, herstelbaar is; dat wie een financieel nadeel lijdt, zich na een annulatie van de aangevochten beslissing immers tot de burgerlijke rechtbank kan wenden om een schadevergoeding te bekomen; dat een pecuniair nadeel bovendien gemakkelijker te herstellen zal zijn naarmate de omvang van het nadeel preciezer te bepalen is; dat op basis van de aangevoerde stukken, het de Raad van State onmogelijk is om vast te stellen dat het niet kunnen uitvoeren van kwestieus bouwproject effectief het voortbestaan van het bedrijf in het gedrang zal brengen; dat aan de hand van betreffende stukken niet kan worden uitgemaakt wat de weerslag is van de vernietigingsbeslissing op het voortbestaan van de ganse vennootschap; dat dus niet

aannemelijk wordt gemaakt dat het ingeroepen nadeel niet louter financieel is en derhalve moeilijk herstelbaar; dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel moet voortvloeien uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en niet uit de tijd die de annulatieprocedure in beslag neemt;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig januari 2003, door :

de HH. E. BREWAEYS,
W. GEURTS,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

E. BREWAEYS.